

Historieglimt 73

Lademoen hjem for gamle i 1960

Da Lademoen hjem for gamle i Mellomveien 7 var kommet i orden etter utvidelsen i 1960, hadde Adresseavisen et fint oppsett med to bilder den 26. november. Det første bildet har teksten: "Hjemmets eldste pensjonær, fru Skogseth, og frk. Kvistad koser seg foran det store vinduet hvor de kan følge med alt som foregår på gaten utenfor". Det andre har teksten: "Bestyrerinnen, Edvarda Olsen, leter etter en passende plass på veggen for bildet av avdøde kjøpmann Halvorsen, hjemmets gode ånd i alle år. Bildet er en gave som ble overrakt i går." Adresseavisen skriver:

«Det var rene drømmedagsstemningen på Lademoen hjem for gamle i går. Ombygningen av hjemmet som har pågått et års tid, var endelig ferdig. Siste hånd på verket ble lagt for bare et par dager siden, og resultatet ble i går feiret. Sosialrådmannen, representanter for Sosialtrygden, hjemmets støtteforening, byggekomiteen, byggmester, arkitekt, hjemmets styre, sogneprestene Mehus og Sæbø og formannen i byggekomiteen, res. kap. Johan B. Rian, og andre innbudte var møtt frem for riktig å kunne glede seg over hvor hyggelig og praktisk hjemmet var blitt i sin nåværende skikkelse. Minst av alt minner dette "nye" hjemmet om et aldershjem. Her finner man ingen ting av den sykehusatmosfæren som ofte preger slike hjem. Det er noe personlig og intimt over hele stedet og lyse og muntre farver på veggene bidrar til å forsterke det positive inntrykket man får etter en liten "sightseeing" rundt i huset. Etter ombyggingen har hjemmet fått plass til 16 pensjonærer - tidligere 8 - foreløpig er bare 13 plasser besatt. Mon ikke det er det ideelle for de eldre som ikke kan stille seg selv: små hjem som dette, hjem som ikke er større enn at man føler seg som i en stor familie.

Etter ombyggingen er hjemmet blitt dobbelt så stort. Foruten rom for pensjonærene inneholder nybygget et liten leilighet for bestyrerinnen og et værelse for hushjelpene. Spisestuen og salongen i det gamle huset er innredet i flukt med hverandre. Kjøkkenet er påbygget inn mot gården og modernisert. I 2. etasje over kjøkkenet er innredet en rommelig hall hvor pensjonærene kan sitte og kose seg. Kjelleretasjen er stor og rommelig med garderobe, vaskerom og tørkerom. De eldre er strålende fornøyd med forandringen og de er stolte over å kunne vise frem de trivelige rommene sine. Mange av dem har sine egne møbler og fra veggene titter olde- og barnebarna deres ned på dem. Det er varmt og kaldt vann på hvert eneste rom. Tidligere var det ikke innlagt vann på rommene og hjemmet hadde bare ett bad. Nå finnes det to! Den aller gladeste over alle forbedringene er kanskje hjemmets bestyrerinne, Edvarda Olsen, som har sett frem til dette i de 16 år hun har bestyrt hjemmet. Endelig har hun fått sitt eget lille "krypinn". Det har ikke vært lett verken for henne eller for betjeningen dette

siste året. For det er ikke lett å stelle et stort hjem når håndverkere og malere herjer i det.

De slappet av i går alle de som har vært med og kjempet ombygningen frem. Tapetsering og maling har blitt gjort ved dugnadsarbeid. Hjemmets støtteforening har blant annet sørget for gardiner og lamper. Kaminen i salongen og panelovnene har hjemmet fått i gave fra noen av byens firmaer. Til stor glede for de gamle har hjemmet fått piano. Det blir finansiert ved kronerulling i Lademoen menighet. Det ble rettet stor takk i går til alle som har vært med og arbeidet for ombyggingen i form av arbeid eller med gaver. En spesiell takk ble rettet til overrettssakfører Halvorsen og res. kap. Rian. Førstkommende søndag er det anledning for alle interesserte til å bese hjemmet mellom klokken 13 og 15».

I 2014 gjør en seg mange tanker om de sterke ordene som i 1969 ble brukt om utvidelsen og situasjonen på Lademoens aldershjem. Senere har det blitt mange, store kommunale eldresentre og sykehjem med adskillig høyere fysisk standard på bekvemmelighetene for de eldre. Likevel kan nok noe av trivselen bli så som så i større enheter. Historien om Lademoen hjem for gamle er samtidig noe av historien om omsorgen for eldre og hvordan den har vokst frem i velferdsstaten Norge.